

Scheiden is misschien wel een beetje als sterven.

Soms zie je het aankomen.
Soms ook niet.

Het is afscheid nemen van een man of vrouw die je ooit innig liefhad. Of je het nu wil of niet, je moet hem of haar laten gaan : een nieuw leven tegemoet.

Zelf blijf je achter, al dan niet met de kinderen, niet wetend wat de toekomst brengen zal. Noch voor hen, noch voor jou.

Tientallen, honderden, misschien wel duizenden vragen gaan op zoek naar een antwoord.

Emoties banen zich een weg door merg en been.

Aan al wie op dit moment in deze situatie zit, wens ik, van harte :

De nodige KRACHT om overeind te blijven.
De overtuiging dat de TOEKOMST beter zal zijn.
En vooral de moed om LIEFDEVOL los te laten!

Want datgene wat we een ander wensen, komt in veelvoud naar ons terug!

Sequoia & Co.

Vrijdag, 25 januari 2008

<http://sequoiaenco.wordpress.com>